

Mérlegház

*Kétféle veendő van: az egyik területet akar,
a másik fél a területtől, bölcselkedett,
aki a fémhulladékot jött szemügyre venni.*

*Osztálytársak voltatok, emlékeztetett rá,
de nem baj, hogy nem emlékszel,
és (ezért vagy másért) elmesélte, milyen
jól szórakozott (ki nem hagyta volna),
mikor édesapád, pár pohár után,
beolvastott a vezetőségnek
a zárszámadó közgyűléseken.*

*Tekintettel a régi ismeretségre, gáláns
ajánlatot tett: felárral veszi át a fémet,
el is szállítja kisteherautóján, csak annyit
kér, hogy egy helyre gyűjtsünk mindent:
a szekértengelyeket, a boronát, a földfényes
ekét, a dísznőfürösztő láncokat (a rendfa
hova lett?), rozsdás dróttekercset, hordókat,
lábosokat, kannákat, az öntöttvas kályhát,
a szivattyúmotort, a fejőgépet, hűtőt,
tévéantennát, rossz kerékpárokat (gumit
leszedni!), kosárba az apróvasat.*

*Látom, maga bizalmatlan, dohogott,
mikor bekéredzkedtem az autóba, hogy
elkísérjem a szállítmányt a volt téesz-
mérlegházhoz. Ó, dehogy! Csak látni
szeretném a munkánk eredményét, ha már
két napig dolgoztunk az előkészítéssel.
Tüske egy óra alatt végzett volna! Nem
igaz, Tüske?, szólt hátra jötevőnk. Aztán
becslést kért: hány mázsa van a platón?
Mindketten alábecsülték a súlyt.
Tíz mázsa mínusz három forduló után.*

*Pedig számíthatott volna szolidaritásomra,
hisz sorstársak vagyunk (nemrég temette
öngyilkos fiát), s mi az a tíz mázsa,
ha senki nem ül a mérlegházban.*